

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplu[m] relationis missae a sancta Synodo ad piissimu[m]
imperatore[m] Theodosium. al. Relatio sanctae Synodi ad imperatores pro
restitutione Cyrilli & Memnonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.
*τοις απο-
φοιτη-
μενοις πα-
τέρεσιν
εκ της οἰκουμένης
επί την
βασιλείαν
θεοφίλον
Θεοδόσιον.

* Γεέτης Σωτηρίας τῷ βασι-
λέων αὐτοφορᾷ.

Τοῖς διαβεβαιοῦσι καὶ φιλοχει-
σοῖς βασιλέσσι, Θεοδόσιῳ καὶ
Οὐαλεντίνῳ, νικητᾷς, Θυ-
πατούχοις, αἰτιαγένσοις, ἡ ἀ-
γάλη καὶ οἰκουμένην σωθόδος,
ἡ χάρις θεοῦ, καὶ τιμήσαι
τὸν ὑμέτερον κεράτους σω-
χθῆσαι εἰς τὴν Εφεσίων μηδέ-
πολει.

* De subscriptione imperato-
rum relatio.

Piissimis Christianissimisque im-
peratoribus, Theodosio & Va-
lentiniano, victoribus, trium-
phatoribus, semper Augustis,
sancta & ecumenica Syno-
dus, quæ per Deicratiam, ve-
straque maiestatis nutum in
Ephesiorum metropoli con-
uenit.

* Exemplū
relationis
missæ a san-
cta Synodo
ad piissimū
imperatōē
Theodo-
sium. al. Re-
latio san-
cta Synodi
ad impera-
tores pro
restitutione
Cyrilli &
Memnonis.

TO μὲν ὑμέτερον κεράτους οὐ πε-
* τοπο-
μορφώς
τον τῆς
Νεστορίου διδασκα-
λίας, μὲν Ιουδαῖον ὄντει λόγον τῷ
διατάξῃ Χειρῶν, ἀλλὰ ιημαῖς καὶ διὰ τὸ
ὑμετέρου σωτείρου ὑπάρχειν εὐ-
δερότα τὸ πέπλον ἀλλὰ βελύξαμέν
ἡ ὑμένιος διστοιχία τὸν τείχοντας Κρι-
στὸν λέγοντες, ἐπει πάσις χειρὸν τῆς ὑφ'
ῆλιον ιημαῖς σωματιῶν τερεστέ-
ζεν εἰς τὴν Εφεσίων μηδέπολι, περγ-
ναὶ τοῦ πατέρου καὶ τῷ διπολῶν τὸ
διστοιχίας βουλεμένη δύχματα. ὅτεν
σωελθόντες, καὶ κοινῇ κείσιν βεβαϊ-
σαντες τῷ ἐκτεῖσαν οὐδὲ τούτου πι-
στιν παρὰ τῷ πελακοσιῶν δικεοκτῷ
τῷ εἰς Νικαία σωματιῶν πητὶ τῷ
τῆς μακαρεῖας μηνί τοις Κονσταντίνοις,
Νεστορίον τε καινοθμοῦτε παντὶ τῷ
τῷ πίστιν κατεδιδότες τέχναις λέ-
γοντες, καὶ ἐπιστάκτοις οὐφίσιασι ἀρα-
βαλλονταί τὸ διστοιχίας τὸ φρόνημα,
τὸ ιερετικόν βαθμούς καθείλοντες,
καθάπτοντες τοις λογιμοῖς θρόνον ἀπό,
* τοις ἔκ- * τας ἐπικληταῖς Πτυχεμόριον, εἴρ-
* αποδέ- ξαι * βουλέμυρον. Διπλά ἐπέδοντες τοις
* λογι- * διστοιχομέρῳ τῷ Πτυχεμόριῳ τῷ ιητοῦ Φρόνηματος,
* από
Concil. Tom. 5.

V E S T R A quidem maiestas
non est passa veram fidem Ne-
storii doctrina labefactari, qui
Christo Domino passiones huma-
nas, quas propter nos, nostramque
salutem sustinuit, cum Iudeis pro
bro vertit: imo vero pietas vestra
huiusmodi contra Christum ser-
mones detestata, ex vniuerso pro
pe orbe ad Ephesiorum metropo-
lim congregari nos iussit, ut patrū,
apostolorumq; pia dogmata con-
firmentur ac statuantur. Ob cam
itaque causam in unum congrega-
ti, fidem a trecentis decem & octo
(patribus) qui in Nicæa ciuitate
sub beatæ memoriae Constantino
conuenerant, expositam, communi-
ni iudicio corroborauimus: Ne-
storii vero peregrinis sophis-
matiis, artificiisque sermonum illam
fidem adulterare, pietatisque sen-
tentiam nouitatis studio labefac-
tare deprehensum, sacerdotali
gradu mouimus, eius doctrinam
veluti pestem quamdam eccle-
sias depascentem comprimere vo-
lentes. Sed quoniam nonnullos
quoque episcopos iam nutan-
tes, Nestoriique sensu imbutos,

CCCCC

imo in illius blasphemiam inductos comperimus, omnes qui eadem cum eo sentiunt, a communione exclusimus, donec perdi ta illius doctrina reiecta, catholicam & apostolicam fidem agnoscant: cui omnes iam inde ab initio firmiter innixi salutem conse quimur. Et nos quidem hæc decreuimus, ut qui in errorem acti fuerant, hac ratione corrigeren tur, ipsorum pœnitentiam expe ctantes. Illi vero (cum triginta es sent numero, paulo plures, multi que ex ipsis etiam propter alia cri mina Canonibus obnoxii, & re uerendissimum Ioannem Antio chenum episcopum adsciuissent, qui & ipse quoque quod admodum tarde venisset, culpam sus tinebat; alii de aliis hæresibus conuicti, nonnulli quoque ex illis loco iam moti) ad pœnitentiam quidem non venerunt, sed ad pa trocinandum Nestorio inter se conuenientes, contra sanctæ & œcumenicæ Synodi præsides depositionis sententiam scribere, e amque veluti ab vniuersa Synodo profectam, ad vestram pietatem deferre ausi sunt: quam vestra mai estas cum accepisset, firmam esse iussit; ab ipsa nimirum Synodo ortam esse rata, & non contra Synodum ab illis contextā, qui cum Nestorio sentiunt, seque de nobis propter Nestorii depositionem ul ciscuntur; nullum prouersus crime, quod contra sanctæ nostræ Synodi duces proferre queant, haben tes. Atque ita ausi sunt piis vestris auribus fucum facere, vt deposi tio, quam contra sanctam Synodum moliti sunt, approbaretur; quæ tamen neque legitime, ne que canonice, neque a multis decreta est. Quapropter & sancta

καὶ τῇ ἐκένου βλασφημίᾳ σωυ παχθέντας, ἀπαντάς τὸν τῷ * αὐτῷ Φρονοῦτας ἀκοινωνήτοις πεποίηκαμόν, μέχεις αὐτὸν δοπούντες τῆς θεοφανίης ἐκένου σιδεροκαλίας, ἐπιγράψας τὸν καθολικὸν καὶ διπολικὸν πίστιν, ἢ αὐτῷ ἐπεριβόλους ἀπαντες σωζόμενα. Διὸν ἡμεῖς μὴν Ἐπί Μιορθών τῷ ὑπαχθέντων νῦν εἰ τῇ πλατῃ ὁ εἰσαγόρη τῶνται, τὸν αὐτὸν ἐκδεχόμενος μεταμέλεσαν· αὐτοὶ δὲ τελεκοντε δριθμὸν ὄντες, μικρῷ τοῦτος ἵσταν γαρ τινὲς ἐν αὐτοῖς καὶ ἔπειρον αἴρων τοῖς καρόσιν ψωλθωσι, καὶ τεραστικότες διλαβέσαντος ἐπίσκοπον τῆς Αν ιοχέων Ιωαίνου, ὃς καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλῆς θεραπείης ψωλθωσι λιγοπάσος· ἄλλοι δὲ ἐφ' ἐπέραις αἴρεσσιν ἐλέγχομενοι, τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ οὐδὲπομένοις· τοῦτος μετανοοαν μὲν ἐπειδόν, σωμαχθέντες δὲ * Ἐπί τοφε σασία Νεστορίου, καὶ τῷ δέξαρχῳ τοῦτον αἴρας καὶ οἰκουμενικὸν σωόδου καταρρεον γεάνθατο πεπληκασι, καὶ αἱ ἐπι πάσι τῆς σωόδου γεγυμένην αἰνίγετον Ἐπί τῷ ίμβῳ διστέσαιν. Λιγοπάσος δέξαρχον τὸ οὐμέτερον κράτος, κατέλθοντες μένεν, νομίσαντες τῆς σωόδου παύτεν γεγγυηδικήν, καὶ οὐχ καὶ τῆς σωόδου παρὰ τῷ Νεστορίῳ Φρονοῦτων, καὶ ἀμιωμένων πρᾶταις Ἐπί τῇ καθαρίσιος Νεστορίου, καὶ ἐβιλημα λέγεντος μεωνέων καὶ τῷ δέξαρχῳ τῆς αἵρας ίμβῳ σωόδου. καὶ ἐπέλμησαν ἀπατῶσαν τὰς θεοφιλεῖς ίμβούς ἀκοας, ὡς δεχθεῖν αὐτὴν τῷ αὐτὸν γε νομένων καὶ τῆς σωόδου καθαρεον· λιγοπάσος δέξαρχος, οὐδὲ κανονικῶς, οὐδὲ πολλοὶ πεποιήσασι. διὸ καὶ αἱ αἴσια

ANNO
CHRISTI
431.
αὐτοῦ

ANNO CHRISTI 431. συνόδος ἐν Θεσσαλίᾳ κανονική πράξης
 αὐτὸν αὐτὸν ιερεῖσθαις η
 ἐπιβλέψας κακοφαῦλα. ὅτεν κατεφάν-
 γομεν ἄπαντες ἀπὸ τὸ κράτος τὸ ὑψηλὸν
 διοικέας, δεόμενοι τὰ μὲν καὶ Νεσο-
 εῖς πεπραγμένα, τὸ δὲ τὰ Νεσοεῖς
 Φρονούτων, ἔχειν τὸ ιδίων ίσων. Ταῦτα
 φέρεται τὸ οἰκουμενικὸν Νεσοεῖον, οὐαὶ
 τὸ Φρονεῖν τὰ ἀκείνα, διότι οὐαὶ γεγε-
 νημένα. καὶ τὸ διάφραγμα τὸ ιμετέρας
 συνόδου, μέντος ἀπράκτο τὸ καὶ δι-
 γάσμας μήτε ακολουθῶς η κανονικῶς,
 μήτε ἄπλη πλάγμασιν ἐληλεζμένων
 γεγνημένα, διὸ ἀμιλῶν ἔνεκα μόνης
 παρὰ τὸ Φρονεύτων Τὸ Νεσοεῖς καὶ τὸ
 ἄγιας συνόδου πεπλημμένα. εἰ γὰρ
 * Διλογος η Νεσοεῖς τὸ ἄγιας συνόδου
 διὸ τὸ Φρονεύτων Τὸ Νεσοεῖς,
 ἀποστολε παντελῶς μέρην η ἀκυρα,
 η διδεμαῖς αἵπατα τὸ Διλογον ἔχοντα,
 η ἐκ μόνης ἀμιλῆς, ωπὴ ὡν καὶ Νεσο-
 εῖς η ἄγια η μεγάλη συνόδος ἐπερ-
 ξε. δεόμενα πάντα τὸ ιμετέρας κράτος,
 αἰνῆναι λοιπὸν ημᾶς τῆς θλίψεως,
 τοὺς κελεύσας διποδεῖνας ημῖν τὸν
 διάφραγμα τῆς ἄγιας παντὸς συνόδου,
 τὸν δεοφιλεστατοις Ἀποκόποις, Κύ-
 ειλλον η Μέμυνον. Διλογον γένεται
 διμητέσιον καὶ τῆς διοικέας, καὶ τὸ
 βλαπτόντων αὐτῶν πεπωμένων,
 τὸν σωαθλίσσας ωπὴ τῆς πίσεως
 * ημῖν ζημῆς διποδαίνειν, οὐ συγκατα-
 κρίνειν μηδὲ τὸν ἐληλεζμένων ἄπλη
 τῶν ἀθέομοις καὶ τὸ δεσπότου Χε-
 σοῦ βλασφημίας.

Concil. Tom. 5.

Synodus legitima canonicaque
 actione, ea quae contumeliose &
 absque villa ratione ab ipsis iudi-
 cata fuerant, euerit. Vniuersi
 proinde ad pietatis vestræ maie-
 statem configimus, supplican-
 tes, ut quæ contra Nestorium, e-
 iusque sectatores gesta sunt, ro-
 bur suum obtineant; cetera vero,
 quæ ab illis qui Nestorium vindic-
 ant, eo quod eiusdem cum illo
 sententiae existunt, contra Synodi
 nostræ duces illegitime facta sunt,
 inefficacia & irrita maneant; ut
 quæ neque conuenienter, neque
 canonice contra eos qui de nullo
 crimine conuicti sunt, sed sola
 vindictæ libidine per temerita-
 tem aduersus sanctam Synodum
 perpetrata sunt ab illis qui cum
 Nestorio sentiunt. Etenim si san-
 ctæ Synodi sententia in Nesto-
 rium apertæ impietatis præco-
 nem lata, est iusta, & vestra maie-
 stas illam approbavit; intelligit v-
 tique, quæ contra sanctam Syno-
 dum ab illis qui cum Nestorio sen-
 tiunt, facta sunt, inefficacia peni-
 tuts & irrita manere, cum ex nulla
 prorsus bona & consentanea cau-
 fa nata sint, sed ex solo vindictæ
 studio, ob ea quæ sancta & magna
 Synodus contra Nestorium ges-
 fit. Obtestamus proinde vestram
 maiestatem, ut tandem nos ab hac
 tribulatione liberet, Cyrrillumque
 & Memnonem Deo deuotissi-
 mos episcopos, sanctæque huius
 Synodi principes, restitui nobis
 iubeat. Consentaneum est enim,
 ut vindicata iam pietate, illisque
 refrenatis qui eam labefactabant,
 hi qui una nobiscum pro fide de-
 certarunt, honore perfruantur,
 non ut cum illis qui de nefandis
 in Christum blasphemias conuicti
 sunt, condemnentur.

Ccccc ij

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus supplici huic libello subscripti. Subscripterunt itidem & omnes episcopi in commentario-
rum serie recensiti.

*Epistola missa a sancta Synodo episcopis, presbyteris, & diaconis qui sunt Constanti-
nopolitani.

*Epistola Synodica ad clerum Constantinopolitanum.

Sancta Synodus, quæ per Dei gratiam, piissimorumque imperatorum iussum Ephesi conuenit, dilectis & desideratissimis comministris Constantinopoli agentibus, & religiosissimis eiusdem ciuitatis presbyteris & diaconis.

Q VI in tanta rerum fluctuatione versamur, tantisq; bellis vndique impetum, nec ullo tamen interea pacto vel ad placidum serenumque piissimorum & Christianissimorum imperatorum aspectum, vnde solum a tantis his molestiis liberationem sperare licebat, admittimus; quam aliam consolationis rationem inire possumus, quam vt quæ nos vrunt, apud nostra membra deploremus? Vos autem oecumenicae Synodi membra estis, qui pietatis zelum per omnia ostendistis. Sciat itaque pietas vestra, Ephesum perinde ac carcere proflatus inhabitare; in qua iam trimestre spatium usque adeo arce inclusi tenemur, vt neque per mare, neque per terras libere & absque discrimine quempiam omnino vel ad pium comitatum, vel in aliquem alium locum amandare queamus. Nam quotiescumque ea quæ misimus, reddi contigit,

Iouanæla! Θησοποτος Ιεροσολύμων υπέγεια τῆς δέσποτου. ὁ μόνος καὶ πάτερ ὁ εὐ τῇ στέσῃ τῷ θεομημάτων Θησοποτοι. ANNO CHRISTI 431.

*Πρὸς Ἀλῆρον Κωνσταντίου πόλεως σωματικὴ Ἐπιστολή.

Ἁγία σωσθεσθε, ἡ καὶ Θεοῦ χάριν, ἡ θεωρία τῆς θεοτείατων βασιλέων εἰς τὴν Εφεσίαν μηδέπολει συμπροτείσα, τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ ποθενοτάποις συλλειτουργοῖς, τοῖς καὶ τῷ Κωνσταντίου πατέρι ματερίοις, καὶ τοῖς διλαβεσθέοις πρεσβυτέροις, ἡ διακόνοις τῆς αἵτινος Κωνσταντίου πόλεως.

ΤΟΙΣ cū ποσά τη τεκνιμίᾳ καθεσθοι προχρήστων, ἡ πολιώ μηδὲ πατεράρχεων δεχομένοις τὸ πόλεμον, ἐδαμῶς ἢ συζωρευμένοις, ἔπει τὸ ἡμερον ἡ γαλιών τῆς θεοτείατων ἡ Φιλοχείσιαν βασιλέων θάσιαν περιστοπον, ὅπει λιμόνον ἐλπίζειν την προερχόν τινα λύσιν, ποίειν λιμάνια περινοτέλλαι παραμήσιαν, ἡ περὶ τὰ ίδια μέλη τοι καθ' εαυτῶν διποδύσσειαι; ὑμεῖς ἢ μέλη τὸ οἰκουμενικὸν σωμάτιο, τὸ ὑπὲρ τῆς θεοτείας ἡλεγον διὰ πάντων Πεπλάξαρμοι. Σιγαροῦ μνωστήν ἡ ὑμετέραι διλαβεῖσα, Φρουρᾶς οὐδὲν πλέον ἡμᾶς τὸ Εφεσίαν οἰκεῖν, ἐ τεμιλιώδον χρόνον λοιπὸν cū πάντη κατακεκλεισθαι, μήτε διὰ θαλάσσης, μήτε διὰ γῆς ἀκινητωσθαι ἢ ἀδεως ἐκπέμπειν πνας Ἐπὶ τὸ θεοτείας σφραγίδεων ἡ ἐφ' ἔπειρον τόπον συζωρευμένοις, ἡ διάσταση περὶ τοῦ ιμβριατημένην τα διποδύσσειαν ισχυσεῖσαν,